

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рж1 у 397/2025
12.12.2025. године
Београд

Врховни суд, судија Јелена Ивановић, у предмету предлагача АА из ..., чији је пуномоћник Александар Стевановић, адвокат из ..., ..., одлучујући о жалби предлагача изјављеној против решења Управног суда Р4 у 760/25 од 20.11.2025. године, у предмету заштите права на суђење у разумном року, донео је дана 12.12.2025. године, након спроведеног испитног поступка

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ жалба предлагача и потврђује решење Управног суда Р4 у 760/25 од 20.11.2025. године.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев предлагача за накнаду трошкова поступка.

Образложење

Предлагач је дана 27.11.2025. године поднео Врховном суду жалбу, преко Управног суда (примљену у Врховном суду 02.12.2025. године), против решења Управног суда Р4 у 760/25 од 20.11.2025. године, којим је одбијен као неоснован његов приговор ради убрзавања поступка у предмету Управног суда У 9290/23 и одбијен захтев подносиоца приговора за накнаду трошкова поступка.

У жалби је навео разлози побијаног решења који се односе на непоступање туженог по налогу суда да достави одговор на тужбу, као и редукован и отежан рад суда због избора за народне посланике, који су одржани 17.12.2023. године, не могу да оправдају непоступање суда у овој правној ствари. Указује и да се пасивним држањем суда у периоду од 21.10.2023. године до 19.08.2025. године, када је дат поновни налог туженом за доставу списка, поступак непотребно одуговлачи. Предлаже да Врховни суд усвоји жалбу, преиначи решење Управног суда Р4 у 760/25 од 20.11.2025. године тако што ће усвојити приговор предлагача. Трошкове тражи.

Одлучујући о жалби предлагача на основу одредаба чл. 16, 18. и 20. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“ 40/15 и 92/23) и члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку („Службени гласник СРС“ 25/82, „Службени гласник РС“ 6/15 и 14/22), Врховни суд је испитао побијано решење применом одредбе члана 386. у вези члана 402. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ 72/11... 10/23) и закључио да је жалба неоснована.

О жалби је одлучивао судија одређен Годишњим распоредом послова у суду у смислу одредбе члана 16. став 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року, којом одредбом је предвиђено да председник непосредно вишег суда може Годишњим распоредом послова да одреди једног судију или више судија да, поред њега, воде поступак и одлучују по жалбама.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из одредбе члана 374. став 2. тач. 1, 2, 3, 5, 7. и 9. Закона о парничном поступку, на коју Врховни суд пази по службеној дужности.

Из списка предмета Управног суда Р4 у 760/25 и У 9290/23, произлази да је предлагач дана 06.09.2023. године поднео Управном суду тужбу ради поништаја решења туженог Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање, Дирекције фонда са седиштем у Београду, 01-02/181.6.3 9208/21 од 28.04.2023. године, којим је одбијена његова жалба изјављена на привремено решење првостепеног органа од 31.05.2021. године, о признавању права на превремену старосну пензију. Тужени орган није поступио по налозима суда од 21.11.2023. године и 19.08.2025. године, за доставу одговора на тужбу и списка предмета, које је уредно примио. Наведени налог поновљен је и дана 09.10.2025. године, који је тужени, такође, уредно примио. Судија известилац је у изјашњењу поводом поднетог приговора навела да ће предмет бити решен након доставе списка предмета од стране туженог, односно након заказивања расправе, уколико списи не буду достављени.

Ожалбеним решењем одбијен је као неоснован приговор предлагача ради убрзавања поступка у предмету Управног суда У 9290/23, са образложењем да је суд активно предузимао радње у претходном поступку како би створио процесне услове за одлучивање, па се трајање поступка у овој фази не може приписати у кривицу суду, нити се може сматрати да је од момента подношења тужбе до подношења приговора протекао непримерено дуг временски период који би довео до повреде права странке на суђење у разумном року. Управни суд је имао у виду и да су Одлуком Председника Републике Србије ПР број 163 од 01.11.2023. године расписани избори за народне посланике, који су одржани 17.12.2023. године, што такође води до редукованог и отежаног рада Управног суда, који у изборном поступку предност даје решавању изборних предмета, као и да су, према одредби члана 177. став 1. Судског пословника („Службени гласник РС“, бр. 110/09 ... 18/22), судије су дужне да решавају предмете по редоследу њиховог пријема у суд.

Одредбом члана 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року прописано је да при одлучивању о правним средствима којима се штити право на суђење у разумном року уважавају се све околности предмета суђења, пре свега, сложеност чињеничних и правних питања, целокупно трајање поступка и поступање суда, јавног тужилаштва или другог државног органа, природа или врста предмета суђења или истраге, значаја предмета суђења или истраге по странку, понашање странке током поступка, посебно поштовање процесних права и обавеза, затим поштовање редоследа решавања предмета и законски рокови за заказивање рочишта и главног претреса и израду одлуке.

Полазећи од чињеница и околности од значаја за доношење одлуке и специфичности чињеничних и правних питања у овој правној ствари, Врховни суд

налази да је правилно поступио Управни суд када је одбио приговор предлагача ради убрзавања поступка у предмету тог суда У 9290/23, као и да су наводи жалбе предлагача неосновани. Предлагач своје становиште о повреди права на суђење у разумном року заснива на трајању управног спора и на недовољној активности Управног суда. Међутим, Врховни суд налази да се у конкретном случају дужина поступка у периоду од подношења тужбе Управном суду 06.09.2023. године до подношења приговора 29.09.2025. године не може сматрати повредом права на суђење у разумном року. Наведени период није пратила неактивност суда, јер су предузете радње ради стварања процесних услова за одлучивање, при чему се не ради о предмету који захтева приоритет у решавању.

Имајући напред наведено у виду, Врховни суд налази да је правилна одлука о одбијању приговора ради убрзавања поступка у предмету тог суда У 9290/23, да су наводи жалбе неосновани, па је применом члана 18. став 2. Закона о заштити права на суђење у разумном року у ставу првом диспозитива одбио жалбу предлагача.

Врховни суд је у ставу другом диспозитива, одбио захтев предлагача за накнаду трошкова поступка применом члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку, сходном применом члана 153. став 1. Закона о парничном поступку, јер предлагач није успео у поступку заштите права на суђење у разумном року.

Судија
Јелена Ивановић, с.р.

Поука о правном леку:

Против овог решења није дозвољена жалба,
у смислу члана 21. Закона о заштити права
на суђење у разумном року.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић